

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.II.38.094/2014/7.szám*

*A Kúria a dr. E A ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 6. napján kelt 10.K.27.188/2014/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi*

**ítéletet:**

*A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.188/2014/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.*

*Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.*

*A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.*

*Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.*

**Indokolás**

*A felperes távhőszolgáltatást végez M közigazgatási területén. A felperes a 2013. június és július havi számláiban - összesen 799-799 számlán - a rezsicsökkentés folytán keletkezett megtakarítás összegét nettó értékben tüntette fel. 2013. július 15-én keltezett tájékoztató elnevezésű levélben tájékoztatta a felperes a fogyasztóit arról, hogy a júniusi, júliusi hónapokban kibocsátott számlákban a rezsicsökkentéssel elért megtakarítás összege nettó értékben került feltüntetésre.*

A Csongrád Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelőség 2013. augusztus 13-án hivatalból eljárást indított a felperesi szolgáltató ellen a rezsicsökkentés végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Rezsitv.) 3.§ (2)-(3) bekezdésében foglalt előírások teljesítésének vizsgálatára.

Az elsőfokú hatóság 2013. augusztus 29-én kelt - és az alperes 2013. november 22. napján meghozott HAJ-02945-2/2013. számú határozatával helybenhagyott - CSO/001/01053-5/2013. számú határozatával kötelezte a felperest, hogy a lakossági díjfizetők és felhasználók részére kiküldött számláin mindenkor nyújtson egyértelmű, írásbeli tájékoztatást a Rezsitv. 3.§ (1) bekezdésében foglaltak teljesüléséről, valamint a számláin a rezsicsökkentés eredményeként jelentkező tényleges megtakarításról adjon tájékoztatást. Kötelezte továbbá felperest arra is, hogy a Rezsitv. 7.§ (2) bekezdése alapján fizessen meg minden olyan lakossági fogyasztó részére számlánként 10.000 forint kötbért, akinek 2013. május 10. napját követően olyan számlát bocsátott ki, amely a Rezsitv. 3.§ (2) bekezdésének megfelelő, illetve a fogyasztóknál jelentkező megtakarításról szóló tájékoztatást nem tartalmazta. A jogerős határozatban foglaltak szerint a felperes által kibocsátott számlák nem felelnek meg a Rezsitv. 3.§ (1) és (2) bekezdéseiben előírt egyértelmű, írásbeli tájékoztatás követelményének, illetve a tájékoztatás nem felel meg a Rezsitv. 3.§ (3) bekezdésének, mert a megtakarítás valós, bruttó összege nem került feltüntetésre.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben a jogsértés hiányára, az ügyintézési határidő túllépésére, az indokolási hiányosságokra hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. A bíróság a felperes eljárási jogsértésekre alapított kereseti kérelmét alaptalannak ítélte, mert az alperes az ügyintézési határidőt megtartotta, a határozatát megfelelően indokolta. A bíróság a felperes keresetét az anyagi jogsértés hiánya okán megalapozottnak találta. Kifejtette, hogy a 2013. júniusi, júliusi havi számlákban foglalt tájékoztatás megfelelése kérdésében a Rezsitv.-nek az adott időszakban hatályos 3.§ (1)-(2), illetve a (3) bekezdésben foglalt rendelkezéseit kellett értelmezni. A felperesnek a távhőszolgáltatás vonatkozásában május 11-től június 30-ig arról kellett egyértelmű tájékoztatást adnia, hogy a Rezsitv. 3.§ (1) bekezdésében foglaltak teljesültek, azaz a rezsicsökkentést végrehajtotta. A június havi számlában a felperes közölte a megtakarítás összegét, a tájékoztatóból a fogyasztó értesült arról, hogy a díjaknak mennyi a nettó összege és milyen mértékű az

általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) összege. A Rezsitv. 3.§ (2) bekezdése nem tartalmaz előírást arra vonatkozóan, hogy a megtakarítás bruttó összegéről kell tájékoztatni a fogyasztókat. Olyan többletteljesülés nem várható el a felperesi szolgáltatótól – a bíróság megítélése szerint –, amelyet a jogszabály nem, csak az alperes honlapján közzétett tájékoztató szövege tartalmaz.

A bíróság a 2013. július 1-től hatályos Rezsitv. 3.§-a alapján azt állapította meg, hogy a felperesnek az előbbi kötelezettségén túlmenően a megtakarítás összegét jól láthatóan, színes mezőben kiemelve kellett feltüntetnie a számláin. A felperes ennek eleget tett. A megtakarítás bruttó összegben való feltüntetésének kötelezettsége a módosított jogszabályi rendelkezések alapján 2013. júliusában sem állt fenn. A fogyasztók a július 15-i keltezésű tájékoztatót megkapták, a fogyasztók tájékoztatáshoz fűződő joga nem sérült. A megtakarításról való tájékoztatás a bíróság megítélése szerint megfelelő volt, mert a megtakarítás bruttó összegben való feltüntetése esetén sem lett volna a megtakarítás összege alkalmas a fizetendő összeggel való összehasonlításra, mert a megtakarítás nem a fizetendő összeghez igazodik, hanem a 2012. november 1-jén alkalmazott díjtételekhez. A hatóság által elvárt tájékoztatás esetén sem tudta volna a fogyasztó pontosan, számszakilag levezetve ellenőrizni a feltüntetett megtakarítás helyességét. A bíróság kifejtette, hogy a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 14.§ (5) bekezdése nem alkalmazható, mert a megtakarítás nem minősül a termék eladási, vagy szolgáltatási díjának, ez a rendelkezés a számla ellenértékére vonatkozik, amely előírásnak a számlák megfeleltek, a fizetendő számlaösszeg bruttó összegben került feltüntetésre.

Mindezekből következően a bíróság szerint az alperes jogsértően kötelezte a felperest kötbér megfizetésére, és a Rezsitv. 3.§ (1) bekezdésében foglalt tájékoztatás nyújtására.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését, a 339.§ (1) bekezdését, a 339/B. §-ban foglaltakat, az Fgytv. 47.§ (1) bekezdés b) pontját és (5) bekezdését. A hatóság az eset összes körülményét helyesen mérlegelve, a vonatkozó anyagi jogszabályokat betartva hozott döntést, jogsértést nem követett el a marasztaló határozata meghozatalakor, a Rezsitv. 3.§ (2)-(3) bekezdésének értelmezésekor és alkalmazásakor. Utalt emellett a jogalkotónak a Rezsitv. preambulumban és általános indokolásában írt szándékára. Állította, hogy a számlán a tájékoztatás akkor egyértelmű, ha a fogyasztó külön számítás nélkül megbizonyosodhat a rezsicsökkentés

eredményéről. Ennek az felel meg, ha a megtakarítás is bruttó összegben kerül feltüntetésre. Nem várható el a fogyasztótól, hogy a megtakarítás összegének a számlán feltüntetett nettó értékét bruttó értékre átszámítsa, és az így kapott érték összehasonlításával próbálja ellenőrizni a rezsicsökkentésnek a törvény által előírt mértékben való megvalósulását. A mérlegelési jogkörben hozott határozat meghozatalakor a szabályokat betartotta. Az Fgytv. 47.§ (1) és (5) bekezdését nem sértette meg, az alperesi határozat részletesen tartalmazza a mérlegelés során figyelembe vett szempontokat.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

A bíróság nem mérlegelési jogkörben hozott határozatot vizsgált felül a Pp. 339/B.§-a alapján, mert az alperes a bizonyítékok értékelésével meghozott határozata nem mérlegelési jogkörben hozott határozat, mert amennyiben a bizonyítékok jogsértés elkövetését támasztják alá, a hatóság nem dönthetett másképp, mint a jogsértés megállapítása mellett a szankció kiszabásáról. Az alperes ennek a jogszabálynak a megsértésére tévesen hivatkozott.

Az alperes által hivatkozott jogszabályok - így a Pp. 339.§ (1) bekezdése, 206.§ (1) bekezdése, az Fgytv. 47.§ (1) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése -, eljárási szabályokat tartalmaznak, amelyeket a bíróság csak abban az esetben sérthetett meg, ha az anyagi jogi, a Rezsitv. 3.§ (2)-(3) bekezdésében írt rendelkezéseket, azok téves értelmezése miatt, megsértette.

A Kúria ezért elsődlegesen a Rezsitv. idézett rendelkezéseinek megsértésével kapcsolatos alperesi állítást vizsgálta. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Rezsitv. 3.§ (1),(2) és (3) bekezdését helytállóan értelmezte és alkalmazta. Ezek a rendelkezések nem írják elő a megtakarítás feltüntetésének számszaki módját (bruttó vagy nettó), ezért a nettó összegű megtakarítás feltüntetése nem róható jogsértésként a felperesre. A számlával küldött tájékoztatásból a fogyasztó értesült a 2013. január 1-jétől alkalmazott díj nettó mértékéről, az áfa összegéről. A 2013. július 15-i tájékoztató tartalmazta azt is, hogy a megtakarítás a júniusi, júliusi számlákban nettó összegben került feltüntetésre. A kellően tájékoztatott fogyasztó a rezsicsökkentés teljesüléséről ezekből az adatokból meggyőződhetett, a megtakarítás bruttó összegben való feltüntetése ezen a tényen nem változtatott

volna. Mindebből következően a számlán szereplő megtakarítás, a 2013. július 15-i tájékoztatás konkrét, ellenőrizhető, egyértelmű volt, nem sértette a Rezsitv. 3.§-ában foglalt rendelkezéseket. Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206.§ (1) bekezdésében írtakat, a bizonyítékokat okszerűen és helytállóan értékelve hozott döntést a Pp. 339.§ (1) bekezdésében írt jogkövetkezményt alkalmazva.

A Kúria ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére, amelynek mértékénél a Kúria figyelembe vette a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltakat.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a tárgyi illetékfeljegyzési jog okán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. május 6.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,**  
**Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró**

**Dr. Márton**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő